

پیغه‌مبهربی خودا - صلی الله علیه وسلم - فهرمانی کرد به گویزه‌بانه گویزه‌بانه کردن: بُو مندالی کور دوو مهربی لیکچوو، وبُو مندالی کچ یهک مهرب

له عائیشه‌وه - یره‌زای خوای لیبیت - ده‌لیت: «پیغه‌مبهربی خودا - صلی الله علیه وسلم - فهرمانی کرد به گویزه‌بانه کردن: بُو مندالی کور دوو مهربی لیکچوو*، وبُو مندالی کچ یهک مهرب». * (واته: دوو مهرب یان دوو بزن بیت که (ده‌گونجین بُو قوربانی وله یهک ته‌مندا بن، نهک یهکیان پیر بیت وئه‌وی تر پیر نه‌بیت [صه‌حیجه] [تورموذی گیراویه‌تیه‌وه - ئه‌حمدہ گیراویه‌تیه‌وه]

لهم فه‌موده‌یهدا عائیشه - یره‌زای خوای لیبیت - باسی ئه‌وه ده‌کات که پیغه‌مبهرب - صلی الله علیه وسلم - فهرمانی کرد به گویزه‌بانه کردن - قوربانی کردن له کاتی مندالبوندا - بُو* مندالی له‌دایکبوبوی کور دوو مهرب یان دوو بزن که لیکچوو بن له ته‌من وقه‌له‌وی ومه‌ره‌کاندا، ومه‌ره‌ها فه‌رمانی کرد به گویزه‌بانه کرد بُو له‌دایکبوبوی کچ یهک مهرب یان یهک بزن. * (بُو: مه‌بهست له جیاتی ومه‌ناوی مندالله‌که‌وه ئه‌م قوربانیه ده‌کریت، نهک بُو مندالله‌که سه‌ر بپریت چونکه قوربانی کردن تنه‌ها له پیتناو خوای گه‌وره ده‌بیت سه‌ر بپریت وئه‌م گویزه‌بانه‌یه په‌رسننه وئاژه‌له‌که ده‌کریته خیر (وقوربانی له پیتناو خوای گه‌وره بُو ئه‌وهی ئه‌و مندالله له بارمته‌یی نه‌میتیت وبیتیه هۆکاریکی هیتنای خیر بُو ئه‌و خیزانه

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ku/show/64667>

